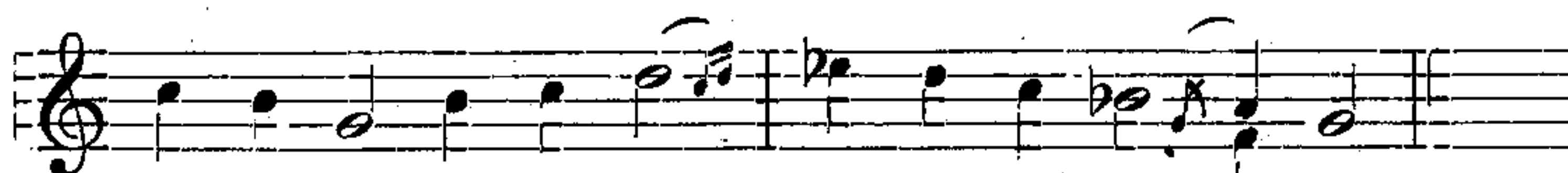

Povstává tak známé kolísání mezi tvrdou a měkkou toninou. Mnohdy teprve hudci rozhodnou o terci. Hybnost terce jest patrna v písni 18 a) b).

-- všecky ich provda-ľa, jed-nu si ne-cha - ľa.

— a všecky provda-ľa, jed-nu si ne - cha-ľa.

I v písních 28 a) b), 58 a) b), 77 a) b), 91 a) b), 112 b) c), 150 a) b), 400 a) b) c), 418 a) b), 438 a) b), 446 a) b) c), jest kolísání terce a někdy i sexty.

Neustálenosti v intervalech přibývá nejvíce průběhem písně.

Div, že někdy až do nové písničky se píseň nevyvine, jako nový ručej z téhož zřídla.

Na př. čís. 36 a) b).

Ej Lanžho - ča-né v tenkých ko - šelkách —

Eš-če zme by-li nad Ko-ry-ča - ny —

Totéž jest pozorovati na písních čís. 43 a) b), 67 a) b) d) e), 77 a) b), 479 a) b), 791 a) b).

Mnohdy následkem kolísání intervallů zbývá z písně jen nejtuzší podstata její, t. j. útvarnost a sčasovky.

Květnaté roucho nápěvné na útvaru předvětném původní písně zcela do nových záhybů složeno.

Na př. čís. 47 a) b).

Od há-jí-čka ke mlynu chodník u-šla - pa - ný —

O-de dvo-ra ke mly-nu ce - sta u-šla - pa - ná.

Podobně jest tomu v písních 597 a) b), 592 a) b) c) d) e), 404 c) d), 525 b) c), 62 a) b), 193 a) b), 420 a) b) c), 503 a) b), 271 a) b) c) d) e), 607 a) b), 103 a) c) d), 124 a) b).

* Transponována na J.